

<p>ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Σελ. 13-14). Ειρηνικά. (Σελ. 14-16). Κύριε ἐκέκραξα... (Σελ. 37-38). Τροπάρια. Ἀναστάσιμα.</p> <p>Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι ὁ μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.</p> <p>Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.</p> <p>Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.</p> <p>Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίζατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζῶν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.</p> <p>Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.</p> <p>Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ</p>		<p>ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Σελ. 13-14). Ειρηνικά. (Σελ. 14-16). Κύριε ἐκέκραξα... (Σελ. 37-38). Τροπάρια. Ἀναστάσιμα.</p> <p>Τίς ἑσπερινές μας προσευχές δέξου τις, Ἄγιε Κύριε, καὶ δῶσε μας συγχώρηση ἁμαρτιῶν, διότι εἶσαι ὁ μόνος πού ἔδειξες στὸν κόσμο τὴν ἀνάσταση.</p> <p>Ἐλᾶτε, λαοί, γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ περικυκλώστε την. Καὶ δοξάστε μέσα σ' αὐτήν, αὐτόν πού ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Διότι αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας, ὁ ὁποῖος μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τίς ἀνομίες μας.</p> <p>Ἐλᾶτε, λαοί, νά ὑμνήσουμε καὶ νά προσκυνήσουμε τὸν Χριστό δοξάζοντας τὴν Ἀνάστασή του ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Διότι αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας, πού λύτρωσε τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν πλάνη τοῦ ἐχθροῦ (τοῦ διαβόλου).</p> <p>Χαρεῖτε, οὐρανοί, σαλπίζτε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Διαλαλήστε ἐσεῖς τὰ ὄρη τῆς χαρᾶς. Διότι νά, ὁ Ἐμμανουήλ (πού σημαίνει ὁ Θεός εἶναι μαζί μας) τίς ἁμαρτίες μας τίς κάρφωσε στὸν Σταυρό, καὶ αὐτός πού δίνει τὴ ζωὴ, νέκρωσε τὸν θάνατο ἀναστήνοντας τὸν Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.</p> <p>Αὐτόν, πού θεληματικὰ σταυρώθηκε σωματικά γιὰ μᾶς, πού ἔπαθε καὶ ἐτάφη καὶ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἄς τὸν ὑμνήσουμε λέγοντας· Στήριξε στήν ὀρθή πίστη τὴν Ἐκκλησία σου, Χριστέ, καὶ κάνε εἰρηνικὴ τὴ ζωὴ μας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.</p> <p>Στέκοντας κοντά στὸν τάφο σου, ὁ ὁποῖος δέχθηκε</p>
---	--	--

ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον Ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα...

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ Βασιλεῖον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. (Σελ. 40).

Ἐκτενής κ.λ.π. Κεφαλοκλισία. (Σελ. 41-44).

τῇ ζωῇ (ἐσένα), προσφέρουμε δοξολογία στήν ἀνέκφραστή σου εὐσπλαχνία, Χριστέ, Θεέ μας· διότι καταδέχθηκες, ἀναμάρτητε, Σταυρό καὶ θάνατο, γιὰ νὰ δωρίσεις τὴ ζωὴ στὸν κόσμο, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρί...

Ἄς ὑμνήσουμε αὐτόν, πού μαζί μέ τόν Πατέρα δέν ἔχει ἀρχή, τόν Υἱό καὶ Λόγο τοῦ Πατρός, πού μένει πάντα ὁ ἴδιος (ἀπαράλλαχτος)· αὐτόν πού γεννήθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο ἀπὸ παρθενικὴ κοιλία αὐτόν, πού καταδέχθηκε Σαυρό καὶ θάνατο γιὰ χάρη μας, καὶ ἀναστήθηκε μέ δόξα, ἄς τόν ὑμνήσουμε λέγοντας· Δόξα σ' ἐσένα, Κύριε, πού δίνεις τὴ ζωὴ, πού εἶσαι σωτήρας τῶν ψυχῶν μας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ

Τὴν παγκόσμια δόξα, πού γεννήθηκε ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ γέννησε τὸν Κύριο, τὴν ἐπουράνια πύλη, ἄς ὑμνήσουμε τὴ Μαρία τὴν Παρθένο, πού εἶναι ὁ ὕμνος τῶν Ἀγγέλων καὶ τὸ στολίδι τῶν ἀνθρώπων· διότι αὕτη ἀναδείχθηκε οὐρανός καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· διότι αὕτη, ἀφοῦ κατεδάφισε τὸ διαχωριστικὸ τοῖχο τῆς ἔχθρας (μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων), στή θέση τῆς ἔφερε εἰρήνη, καὶ ἄνοιξε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Κατέχοντας λοιπὸν αὕτη τὴν ἄγκυρα τῆς πίστεως ἔχομε ὑπερασπιστὴ τὸν Κύριο πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτήν. Ἄς ἔχει θάρρος λοιπὸν, ἄς ἔχει θάρρος ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτὸς θὰ πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς μας, ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Σελ. 40).

Ἐκτενής κ.λ.π. Κεφαλοκλισία. (Σελ. 41-44).

<p>Απόστιχα. Τροπάρια. Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι. Στιχηρά τοῦ Πάσχα. (Σελ. 28-29,29). Δόξα... Καὶ νῦν...» Ἀναστάσεως ἡμέρα...». (Σελ. 29). Ἀπόλυσις. (Σελ. 36).</p> <p>ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΟΡΘΡΟΣ Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς κατὰ τὴν πρώ- την ἡμέραν. (Σελ. 13-31). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πράξεις Ἀποστόλων. (ΙΗ'. 22-28). Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ποιήσας χρόνον τινά, ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς· Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὄνοματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οὗτος</p>		<p>Απόστιχα. Τροπάρια. Μέ τό Πάθος σου, Χριστέ, ἐλευθερωθήκαμε ἀπό τά πάθη, καὶ μέ τὴν Ἀνάστασή σου λυτρωθήκαμε ἀπό τή φθορά. Κύριε, δόξα σοι. Τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα. (Σελ. 28-29,29). Δόξα... Καὶ νῦν...» Ἀναστάσεως ἡμέρα...». (Σελ. 29). Ἀπόλυση. (Σελ. 36).</p> <p>ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΟΡΘΡΟΣ Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὅπως τὴν πρώτη ἡμέρα. (Σελ. 13-31). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πράξεις Ἀποστόλων. (ΙΗ'. 22-28). Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, ἀφοῦ κατέβηκε ὁ Παῦλος στήν Καισάρεια, καὶ ἀφοῦ ἀνέβηκε στό Ἱεροσόλυμα καὶ χαι- ρέτησε τὴ σύναξη τῶν πιστῶν, κατέβηκε στήν Ἀντιόχεια· καὶ ἀφοῦ ἔμεινε ἐκεῖ κάποιο χρονικό διάστη- μα, ἀναχώρησε περιοδεύοντες κατὰ σειρά τὴ χώρα τῆς Γαλατίας καὶ τὴ Φρυγία στηρίζοντας στήν πίστη ὅλους τούς Μαθητές. Καὶ κάποιοι Ἰουδαῖοι μέ τό ὄνομα Ἀπολλῶς πού καταγόταν ἀπό τὴν Ἀλεξάνδρεια, ἄνδρας εὐγλωττος καὶ δυνατός στήν ἐξήγηση τῶν Γραφῶν, ἦλθε στήν Ἔφεσο. Αὐτός ἦταν κατηχημένος στό δρόμο τοῦ Κυρίου καὶ θερμός στό πνεῦμα καὶ μιλοῦσε ιδιαιτέρως καὶ κήρυττε δημοσίᾳ μέ ἀκρίβεια τά σχετικά</p>
--	--	--

τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἄκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτὸν καὶ ἀκριβέστερον αὐτῶ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (IB'. 36-47).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκός ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ

μέ τὸν Κύριο γνωρίζοντας μόνο τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου· καὶ αὐτὸς ἄρχισε μέ θάρρος νά κηρύττει στή συναγωγή· Καί ὅταν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα τὸν ἄκουσαν, τὸν πῆραν κοντά τους καὶ τοῦ ἐξέθεσαν μέ περισσότερη ἀκριβεία τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Καί ἐπειδὴ αὐτὸς ἤθελε νά διαπεράσει στήν Ἀχαΐα, οἱ ἀδελφοὶ τὸν ἐνθάρρουναν γι' αὐτό καὶ ἔγραψαν συστατικὴ ἐπιστολή στοὺς ἐκεῖ Μαθητές, νά τὸν δεχθοῦν μέ ἐμπιστοσύνη. Καί αὐτὸς, ἀφοῦ ἔφθασε ἐκεῖ, ὠφέλησε πολὺ αὐτούς πού μέ τῇ χάρι τοῦ Θεοῦ ἐπίστεψαν· διότι μέ δύναμη ἀνασκεύαζε καὶ ἀποστόμωνε τοὺς Ἰουδαίους ἀποδεικνύοντας μέ τίς Γραφές, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός (ὁ Μεσσίας).

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (IB'. 36-47).

Εἶπε ὁ Κύριος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους πού ἦλθαν κοντά του· ἕως ὅτου ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε στό φῶς, γιὰ νά γίνετε παιδιά τοῦ φωτός. Αὐτά εἶπε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔφυγε καὶ κρύφθηκε ἀπ' αὐτούς. Καί ἐνῶ ἔκανε μπροστά τους τόσα θαύματα ἀποδεικτικά τῆς Θεότητάς του, δέν πίστευαν σ' αὐτόν, καὶ ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα πού εἶπε· Κύριε, ποιός πίστεψε σ' αὐτά πού ἀκούονται ἀπό μᾶς; καὶ ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου σέ ποιόν ἀποκαλύφθηκε; Γι' αὐτό (ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἦταν δύστροποι), δέν μποροῦσαν νά πιστέψουν, διότι πάλι εἶπε ὁ Ἡσαΐας· Παραχώρησε ὁ Θεός νά τυφλωθοῦν τὰ πνευματικά τους μάτια καὶ νά πωρωθοῦν οἱ καρδιές τους, γιὰ νά μὴν ἴδουν μέ τὰ πνευματικά τους μάτια, καὶ νά μὴν κατανοήσουν μέ τὴν καρδιά τους, ὥστε νά

καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη. Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

ἐπιστραφοῦν μέ τῇ μετάνοια καὶ καὶ νά τοὺς θεραπεύσω. Αὐτὰ εἶπε ὁ Ἡσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, καὶ μίλησε γι' αὐτόν. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες πολλοὶ πίστεψαν σ' αὐτόν, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τῶν Φαρισαίων δέν τό ὁμολογοῦσαν, γιά νά μὴ ἀφορισθοῦν καὶ ἀποβληθοῦν ἀπό τή συναγωγή· γιατί ἀγάπησαν περισσότερο τήν τιμή καὶ ἐπιδοκιμασία τῶν ἀνθρώπων, παρά τήν τιμή καὶ ἐπιδοκιμασία ἀπό τό Θεό. Καί φώναξε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· Ὅποιος πιστεύει σ' ἐμένα, δέν πιστεύει σ' ἐμένα, ἀλλά σέ αὐτόν πού μέ ἔστειλε, καὶ ὅποιος βλέπει ἐμένα, βλέπει αὐτόν πού μέ ἔστειλε. Ἐγὼ ἦλθα γιά νά εἶμαι φῶς στόν κόσμο, γιά νά μὴ μείνει στό σκοτάδι καθένας πού πιστεύει σ' ἐμένα. Καί ἂν κάποιος ἀκούσει τά λόγια μου καὶ δέν πιστέψῃ, δέν θά τόν κρίνω ἐγώ· γιατί δέν ἦλθα γιά νά κρίνω τόν κόσμο, ἀλλά γιά νά σώσω τόν κόσμο.

